

1.

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia XXX
[...] (2011) XXX projekt

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

Streszczenie oceny skutków

Towarzyszący dokumentowi:

**WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY**

ustanawiającego europejski system nadzoru granic (EUROSUR)

PL
PL

1. WPROWADZENIE

Niniejsze sprawozdanie z oceny skutków zostało opracowane przez DG do Spraw Wewnętrznych jako dokument towarzyszący wnioskowi ustawodawczemu w sprawie utworzenia europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR).

EUROSUR można scharakteryzować jako zestaw środków zacieśniających współpracę i usprawniających wymianę informacji między organami kontroli granicznej na szczeblu krajowym i europejskim oraz w ramach współpracy z sąsiednimi państwami trzecimi, dzięki którym wspomniane organy zyskują lepszą znajomość sytuacji oraz lepszą zdolność reagowania w walce z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną. EUROSUR należy zatem rozpatrywać w kontekście stopniowego tworzenia europejskiego modelu zintegrowanego zarządzania granicami.

Realizowane w latach 2008–2011 działania prowadzące do zaprojektowania, sprawdzania i stopniowego uruchamiania EUROSUR są oparte na planie działania przedstawionym w komunikacie Komisji z 2008 r.¹ W konkluzjach z czerwca 2011 r. Rada Europejska stwierdziła, że EUROSUR „będzie dalej rozwijany jako działanie priorytetowe, tak by stał się operacyjny do 2013 roku i by pozwolił władzom państw członkowskich na prowadzenie działań w zakresie nadzoru granic, dzięki czemu możliwa byłaby wymiana informacji operacyjnych i sprawniejsza współpraca”.

2. DEFINICJA PROBLEMU

2.1. Ogólne problemy napotymane w związku z ochroną granic

Nielegalna migracja

W związku z nielegalną migracją UE doświadcza znaczącej presji na swoich granicach zewnętrznych. W pierwszej połowie 2011 r. wykryto 74 300 przypadków niedozwolonego przekraczania granic, z czego ponad 96 % miało miejsce na zewnętrznych granicach Hiszpanii, Malty, Włoch i Grecji. Pomimo działań koordynujących FRONTEX organy kontroli granicznej państw członkowskich często mają trudności z uzgodnieniem wspólnego podejścia i zwykle potrzebują dużo czasu na wypracowanie odpowiedniej reakcji operacyjnej.

Śmierć migrantów na morzu

Korzystanie z małych, nienadających się do żeglugi łodzi powoduje drastyczny wzrost liczby migrantów i uchodźców, którzy toną w wodach Oceanu Atlantyckiego między Afryką i Wyspami Kanaryjskimi oraz na Morzu Śródziemnym. Konieczne jest zdecydowane zmniejszenie tej wysokiej liczby ofiar.

Przestępczość transgraniczna

Siatki przestępcze zajmujące się przemytem nielegalnych imigrantów często wykorzystują w swojej działalności przestępczej, która obejmuje handel ludźmi i narkotykami, te same szlaki i metody. Zacieśniona współpraca między organami kontroli granicznej a organami policji powinna w dużej mierze przyczynić się do zwalczania takich poważnych przestępstw na granicach zewnętrznych.

---

¹ COM(2008) 68 wersja ostateczna z dnia 13 lutego 2008 r. („plan działania EUROSUR”).

2.2. Konkretny problemy napotymane w związku z ochroną granic

Istnieje wiele powodów, dla których działania siatek przestępczych, polegające między innymi na zmianie szlaków i form nielegalnej migracji oraz przestępczości transgranicznej, są szybsze i bardziej elastyczne niż reakcje organów państw członkowskich.

Niewystarczająca współpraca między organami na szczeblu państw członkowskich

W niektórych państwach członkowskich w ochronę granic morskich bezpośrednio zaangażowanych jest nawet sześć różnych organów. Niektóre państwa członkowskie utworzyły pojedynczy krajowy system ochrony, natomiast w innych państwach różne organy ustanowiły równoległe systemy, przy czym nie ustanowiły przejrzystych zasad współpracy i wymiany informacji między tymi systemami.

Niewystarczająca wymiana informacji między państwami członkowskimi

W dziedzinie ochrony granic brakuje koordynacji nie tylko wewnątrz niektórych państw członkowskich, ale również między państwami członkowskimi, co jest spowodowane brakiem odpowiednich procedur, sieci i kanałów komunikacji umożliwiających wymianę informacji.

Niewystarczająca współpraca z sąsiednimi państwami trzecimi

Napływ migrantów stanowi istotne wyzwanie również dla państw trzecich położonych na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego. W związku z tym konieczna jest bliższa współpraca z krajami pochodzenia oraz krajami, w których nielegalni migranci rozpoczynają podróż.

Niewystarczająca znajomość sytuacji na obszarach morskich

Poważne wyzwanie dla organów ścigania stwarza fakt, iż handlarze wykorzystują obecnie małe łodzie z drewna lub włókna szklanego do przemytu nielegalnych imigrantów i narkotyków, ponieważ wykrycie, identyfikacja i śledzenie tak małych łodzi na morzu pełnym jest niezwykle trudne.

2.3 Punkt wyjścia dla wniosku ustawodawczego w sprawie EUROSUR

Projekt EUROSUR jest realizowany od 2008 r. Poczyniono już znaczące postępy i oczekuje się, że rozwój ten będzie kontynuowany.

3. ANALIZA ZASADY POMOCNICZOŚCI

3.1. Prawo UE do działania

Wniosek ustawodawczy w sprawie EUROSUR opierałby się na art. 77 ust. 2 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, stanowiąc rozwinięcie przepisów dorobku Schengen.

3.5. Pomocniczość

Zgodnie z *zasadą pomocniczości* EUROSUR opiera się na podejściu zdecentralizowanym, w którym podstawę współpracy w ramach EUROSUR stanowią krajowe ośrodki koordynacji. Celem jest jak najlepsze wykorzystanie istniejących systemów oraz bieżącego rozwoju technologicznego.

4. CELE

4.1. Cele ogólne

Dzięki ustanowieniu mechanizmu wymiany informacji i współpracy EUROSUR:

- 1) wnosi wkład w zarządzanie przepływami migracyjnymi, zmniejszając liczbę nielegalnych migrantów, którym udaje się niepostrzeżenie przedostać do strefy Schengen;
- 2) chroni i ratuje życie na granicach zewnętrznych, znacząco zmniejszając niemożliwą do zaakceptowania liczbę śmiertelnych ofiar wśród migrantów na morzu;
- 3) zwiększa bezpieczeństwo wewnętrzne Unii Europejskiej, zapobiegając poważnym przestępstwom na granicach zewnętrznych strefy Schengen.

4.2. Cele szczegółowe i operacyjne

Aby umożliwić realizację celów ogólnych, EUROSUR zwiększa *znajomość sytuacji* oraz *zdolność reagowania* organów kontroli granicznej państw członkowskich i FRONTEX.

1) *Znajomość sytuacji:*

- a. pogłębienie współpracy między organami dzięki usprawnieniu struktur oraz połączeniu systemów egzekwowania prawa;
- b. stosowanie scalania danych w połączeniu z nowoczesnymi możliwościami technologicznymi w celu wykrywania i śledzenia w szczególności małych jednostek pływających;
- c. międzysektorowa wymiana informacji z innymi podmiotami działającymi na obszarze morskim w zakresie m.in. transportu, ceł, kontroli rybołówstwa oraz obrony;
- d. usprawnienie wymiany informacji z sąsiednimi państwami trzecimi.

2) *Zdolność reagowania:*

- a. wymiana danych, informacji oraz danych wywiadowczych, a tym samym przesunięcie w kierunku podejścia uwzględniającego w większym stopniu ustalenia wywiadu i analizę ryzyka;
- b. skuteczne zarządzanie pracownikami i zasobami;
- c. pomiar wyników z oceną wyniku działań w zakresie ochrony granic.

5. WARIANTY STRATEGICZNE

W niniejszej ocenie skutków należy odpowiedzieć na pytanie, *jak* należy wdrażać poszczególne elementy EUROSUR. W tym celu zidentyfikowano trzy warianty strategiczne, opierające się na **podejściu**:

- w pełni **zdecentralizowanym** (wariant strategiczny 1);
- częściowo **scentralizowanym** (wariant strategiczny 2); oraz
- w pełni **scentralizowanym** (wariant strategiczny 3).
-

Należy ocenić w szczególności, które obowiązki można przekazać *krajowym ośrodkom koordynacji*, np.:

- *koordynację* ochrony granic lądowych i morskich (**wariant strategiczny 1.1**);
- kompetencje w zakresie *dowodzenia i kontroli* na potrzeby ochrony granic lądowych i morskich (**wariant strategiczny 1.2**);

- kompetencje w zakresie *dowodzenia i kontroli* na potrzeby kontroli granicznej (**wariant strategiczny 1.3**)².

W poszczególnych wariantach strategicznych dotyczących utworzenia **sieci EUROSUR** uwzględnia się fakt, czy krajowe ośrodki koordynacji i FRONTEX wykorzystują ją na potrzeby:

- *zdecentralizowanej i jawnej* wymiany informacji (**wariant strategiczny 2.1**);
- *zdecentralizowanej i niejawnej* wymiany informacji (**wariant strategiczny 2.2**);
- *scentralizowanej i niejawnej* wymiany informacji (**wariant strategiczny 2.3**).

W ramach wariantu strategicznego 2.2 ocenia się również wpływ kosztów związanych z włączeniem wymiany informacji na temat przestępczości transgranicznej oraz zapewnieniem wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy (CPIP).

Dodatkowo ocenia się możliwość wymiany informacji między **siecią EUROSUR a sąsiednimi państwami trzecimi** za pośrednictwem:

- *krajowych ośrodków koordynacji* pełniących funkcję punktu łączącego dla *sieci regionalnych* oraz *dwustronnej wymiany informacji* z sąsiednimi państwami trzecimi (**wariant strategiczny 3.1**);
- *krajowych ośrodków koordynacji* pełniących funkcję punktu łączącego dla *sieci regionalnych* z sąsiednimi państwami trzecimi, z uwzględnieniem nowej sieci regionalnej, która ma powstać w regionie śródziemnomorskim (**wariant strategiczny 3.2**);
- wyłącznie *FRONTEX* (**wariant strategiczny 3.3**).

Wreszcie bada się, czy usługa dotycząca **wspólnego stosowania narzędzi nadzoru na poziomie UE** powinna być świadczona przez:

- zewnętrznych usługodawców bezpośrednio na rzecz każdego zainteresowanego krajowego ośrodka koordynacji (**wariant strategiczny 4.1**);
- FRONTEX wraz z EUSC³, EMSA⁴ oraz GMES⁵ (**wariant strategiczny 4.2**);
- wyłącznie FRONTEX (**wariant strategiczny 4.3**).

6. OCENA SKUTKÓW

Każdy podwariant w ramach wariantów strategicznych jest sprawdzany pod kątem następujących kryteriów:

- Skuteczności:** oczekiwany stopień realizacji celów ogólnych, szczegółowych i operacyjnych wniosku;
- Spójności:** poziom spójności wariantów z ogólnym podejściem EUROSUR, polityką i działaniami UE w innych dziedzinach, z uwzględnieniem ich akceptacji przez państwa członkowskie;

² Ochrona granic lądowych, morskich i powietrznych oraz odprawa graniczna na przejściach granicznych.

³ Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (ang. European Union Satellite Centre – EUSC).

⁴ Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu (ang. European Maritime Safety Agency – EMSA).

⁵ Europejski program monitorowania Ziemi (GMES).

3. Kosztów: możliwy stopień realizacji ogólnych celów polityki przy określonym poziomie zasobów/najniższym poziomie kosztów (gospodarność);

4. Wpływu na prawa podstawowe, w szczególności na ochronę danych osobowych.

6.1. Podwarianty 1.1–1.3 w odniesieniu do krajowych ośrodków koordynacji

6.1.1. Skuteczność

Biorąc pod uwagę dużą liczbę organów krajowych zaangażowanych w ochronę granic morskich, właściwe organy łatwiej zaakceptowałyby ograniczenie roli krajowego ośrodka koordynacji do funkcji *koordynacyjnych*, jak przewidziano w ramach wariantu 1.1. Powierzenie wszystkim krajowym ośrodkom koordynacji funkcji *dowodzenia i kontroli* – jak przewidziano w ramach wariantu 1.2 – umożliwiłoby szybszą reakcję na zidentyfikowane zagrożenie. Zaletą uwzględnienia *ochrony granic powietrznych* oraz *odprawy granicznej*, jak proponuje się w ramach wariantu 1.3, byłoby zapewnienie krajowemu ośrodkowi koordynacji lepszej *znajomości sytuacji* w zakresie wszystkich aspektów kontroli granicznej.

6.1.2. Spójność

Wariant 1.1 jest w pełni spójny z ogólnym podejściem EUROSUR, którego celem jest ustanowienie mechanizmu współpracy dla wszystkich organów zaangażowanych w ochronę granic. Przeszkodą w realizacji tego celu może być powierzenie krajowym ośrodkom koordynacji funkcji dowodzenia i kontroli, jak przewiduje się w ramach wariantów 1.2 i 1.3.

6.1.3. Koszty

Szacuje się, że *koszty finansowe* niezbędne dla utworzenia, modernizacji i utrzymania krajowych ośrodków koordynacji oraz Centrum Sytuacyjnego FRONTEX w latach 2011–2020 wyniosą 195,2 mln EUR w przypadku wariantu 1.1, 401,4 mln EUR w przypadku wariantu 1.2 oraz 747,3 mln EUR w przypadku wariantu 1.3.

6.1.4. Prawa podstawowe

Mechanizm wymiany informacji i współpracy przewidziany w ramach EUROSUR nie obejmuje *przetwarzania danych osobowych*. Ponieważ pełne wykluczenie jakiegokolwiek przetwarzania danych osobowych może być trudne, należy dopilnować, aby przetwarzanie danych osobowych było adekwatne, odpowiednie i proporcjonalne do celu, w którym dane te są gromadzone i przetwarzane.

6.2. Podwarianty 2.1–2.3 w odniesieniu do sieci EUROSUR

6.2.1. Skuteczność

Ograniczenie do jawnej wymiany informacji w ramach wariantu 2.1 wykluczyłoby wymianę informacji na temat przestępczości transgranicznej, które zwykle postrzega się jako dane szczególnie chronione. Szyfrowanie przepływu danych w ramach wariantu 2.2 umożliwiłoby państwom członkowskim wymianę takich danych szczególnie chronionych, co jest również wstępnym warunkiem wymiany danych wywiadowczych w ramach wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy (CPIP). Scentralizowany system, przewidziany w ramach wariantu 2.3, umożliwiłby lepszą kontrolę przepływu danych.

6.2.2. Spójność

Wadą wariantu 2.3 jest brak spójności: EUROSUR wykorzystuje podejście zdecentralizowanej *federacji systemów*. Ponadto kilku państwom członkowskich trudno jest zgodzić się na przechowywanie swoich informacji centralnie w systemie, którym nie zarządzają.

6.2.3. Koszty

Szacuje się, że *koszty finansowe* sieci EUROSUR w latach 2011–2020 w ramach wariantu 2.1 wyniosą 42 mln EUR, w przypadku wariantu 2.2 wzrosną do 46 mln EUR, a w przypadku wariantu 2.3 – do 49 mln EUR. Koszty warstwy analitycznej CPIP, uwzględnionej w ramach wariantów 2.2 i 2.3, wyniosą 29 mln EUR.

6.2.4. Prawa podstawowe

Wyklucza się przetwarzanie danych osobowych w ramach wariantu 2.1, ponieważ sieć ma charakter jawny. Proces akredytacji sieci chronionej, jak przewidziano w ramach wariantów 2.2 i 2.3, zapewni wdrożenie procedur nie tylko na potrzeby przetwarzania danych wymagających ochrony, ale również ogólnie na potrzeby danych szczególnie chronionych, np. przetwarzania danych osobowych.

6.3. Podwarianty 3.1–3.3 w odniesieniu do współpracy z państwami trzecimi

6.3.1. Skuteczność

Wariant 3.1 doprowadziłby do poprawy znajomości sytuacji panującej na Morzu Bałtyckim, Morzu Czarnym i na Oceanie Atlantyckim w obrębie Wysp Kanaryjskich, ponieważ trzy istniejące sieci regionalne, tj. SEAHORSE, CoastNET i BSCF, byłyby powiązane z siecią EUROSUR, a krajowe ośrodki koordynacji pełniłyby funkcję punktu łączącego dla wymiany informacji.

Wariantem preferowanym jest wariant 3.2, ponieważ zapewnia on EUROSUR wymagane zdolności w zakresie współpracy z państwami trzecimi w regionie Morza Śródziemnego.

W ramach wariantu 3.3 FRONTEX musiałby renegocjować wszystkie umowy, które zostały już zawarte pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi w ramach wspomnianych wyżej sieci regionalnych.

6.3.2. Spójność

Warianty 3.1 i 3.2 opierają się w dużej mierze na istniejących zdolnościach, co daje państwom członkowskim możliwość uwzględnienia regionalnych priorytetów i cech charakterystycznych. Wariant 3.3 nie jest zgodny z podejściem EUROSUR, zakładającym jak najlepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury i systemów.

6.3.3. Koszty

Wariant 3.1 nie wiąże się z żadnymi kosztami, ponieważ połączenie wszystkich trzech sieci regionalnych z odpowiednimi krajowymi ośrodkami koordynacji utworzono przed końcem 2011 r. Jeżeli chodzi o wariant 3.2, szacuje się, że koszty utworzenia i utrzymania sieci SEAHORSE Mediterraneo w latach 2011–2020 wyniosą 5,37 mln EUR. W przypadku wariantu 3.3 koszty zastąpienia trzech sieci regionalnych siecią EUROSUR wyniosą ok. 25,29 mln EUR.

6.3.4. *Prawa podstawowe*

Współpraca z państwami trzecimi w celu zapobiegania nielegalnej migracji może mieć znaczący negatywny wpływ na prawa podstawowe w przypadku, gdy organy państw trzecich wykorzystywałyby uzyskane informacje w celu identyfikowania osób lub grup osób, które w następstwie tej identyfikacji narażone byłyby na tortury oraz niehumanitarne i poniżające traktowanie. Wniosek ustawodawczy dotyczący EUROSUR musi zatem zapewnić odpowiednie zabezpieczenia, aby uniknąć takich sytuacji.

6.4. Podwarianty 4.1–4.3 w odniesieniu do wspólnego stosowania narzędzi nadzoru

6.4.1. Skuteczność

W ramach wariantu 4.1 przewiduje się, że państwa członkowskie będą indywidualnie wykorzystywały istniejące zdolności zapewnione przez Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (EUSC) oraz Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA). Wariant 4.2 byłby skuteczniejszy niż wariant 4.1, ponieważ FRONTEX koordynowałby wnioski napływające z krajowych ośrodków koordynacji. W ramach wariantu 4.3 FRONTEX ustanowiłby taką usługę we własnym zakresie, przez co trudno byłoby ją uzyskać w perspektywie średnioterminowej.

6.4.2. Spójność

Wariant 4.2 byłby bardziej spójny z celem polegającym na promowaniu współpracy między organami niż warianty 4.1 i 4.3. Ze względu na wielofunkcyjne i międzysektorowe podejście uzasadnione może być przeznaczenie funduszy unijnych na takie usługi w ramach programu GMES.

6.4.3. Koszty

Szacuje się, że całkowity koszt wariantu 4.1 w latach 2012–2020 wyniesie 80 mln EUR, zaś w przypadku wariantów 4.2 i 4.3 koszty będą niemalże identyczne – odpowiednio 62,1 mln EUR i 62,3 mln EUR.

6.4.4. Prawa podstawowe

Wadą wariantu 4.1 byłby brak możliwości ustanowienia ram prawnych umożliwiających podmiotom handlowym monitorowanie działań w państwach trzecich i przechowywanie informacji zgodnie z przepisami o ochronie danych.

7. PORÓWNANIE WARIANTÓW I OKREŚLENIE PREFEROWANEGO WARIANTU STRATEGICZNEGO

Zgodnie z oceną zawartą w sekcji 6 preferowane są poniższe warianty.

W odniesieniu do tworzenia krajowych ośrodków koordynacji preferowanym wariantem jest wariant 1.1, ponieważ nie wymaga od państw członkowskich restrukturyzacji administracji krajowych, w związku z czym można go z łatwością wdrożyć.

W przypadku sieci EUROSUR preferowanym wariantem strategicznym jest wariant 2.2 ze względu na zdecentralizowane podejście przyjęte w kontekście tworzenia EUROSUR.

Biorąc pod uwagę pilną potrzebę wzmocnienia kontroli granicznej w rejonie Morza Śródziemnego, wariant 3.2 jest najlepszą odpowiedzią, jeżeli chodzi o sposób promowania współpracy z sąsiednimi państwami trzecimi. Warunkiem wstępnym wdrożenia wariantu 3.2 jest jednak gotowość do współpracy ze strony państw Afryki Północnej.

W przypadku wspólnego stosowania narzędzi nadzoru największą wartość dodaną zapewnia wariant 4.2.

Koszty, obowiązki i źródło finansowania w przypadku wariantu preferowanego

Krok	Element	Wariant preferowany x.1	Wariant preferowany x.2	Wariant preferowany x.3	Wariant preferowany	
		Podejście zdecentralizowane	Podejście częściowo scentralizowane	Podejście scentralizowane	Odpowiedzialność za wprowadzenie	Finansowanie
1	Krajowe ośrodki koordynacji	99,6 mln EUR	271,6 mln EUR	610 mln EUR	państwa członkowskie	Fundusz Granic Zewnętrznych
1	Centrum Sytuacyjne FRONT EX	95,6 mln EUR	129,8 mln EUR	137 mln EUR	FRONTEX	FRONTEX
2, 7	Sieć	42,4 mln EUR	46,7 mln EUR	49,3 mln EUR	FRONTEX	FRONTEX
6	CPIP (jednostka analizy ryzyka)	0,0 EUR	29,3 mln EUR	29,2 mln EUR	FRONTEX	FRONTEX
3	Państwa trzecie	0,0 EUR	5,4 EUR	25,3 mln EUR	państwa członkowskie	DCI, Fundusz Granic Zewnętrznych
5	Wspólne stosowanie narzędzi nadzoru	80,5 mln EUR	62,1 mln EUR	62,3 mln EUR	FRONTEX, EUSC, EMSA	FRONTEX oraz 7PR/GMES
Ogółem		318,1 mln EUR	544,9 mln EUR	913 mln EUR		
Wariant preferowany		338,7 mln EUR				

Koszty EUROSUR w przypadku połączenia wariantów preferowanych wynoszą 338,7 mln EUR.

8. MONITOROWANIE I OCENA

FRONTEX zapewnia wprowadzenie metod monitorowania funkcjonowania EUROSUR w kontekście ogólnych celów polityki. Dwa lata po pełnym uruchomieniu EUROSUR, a następnie co cztery lata, FRONTEX przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji sprawozdanie z funkcjonowania EUROSUR.

Ponadto trzy lata po rozpoczęciu działania systemu EUROSUR, a następnie co cztery lata, Komisja opracowuje ogólną ocenę EUROSUR, której towarzyszą, w stosownych

przypadkach, odpowiednie wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia ustanawiającego EUROSUR.